

ARCIDIECZŇNÍ CHARITA PRAHA

Bulletin speciál

Číslo 1
15. ledna 2016

ČESKÁ NEMOCNICE V UGANDĚ OCENĚNA ZA VZOR V PÉČI O NEMOCNÉ

Česká nemocnice sv. Karla Lwagy získala cenu doktora Celestýna Opitze. Osobnostem nebo projektům, které jdou příkladem v péči o nemocné či jinak potřebné, ji uděluje Hospitálský řád Milosrdných bratří.

Slavnostní udílení cen Celestýna Opitze proběhlo na sklonku října v kostele sv. Šimona a Judy v Praze 1 během slavnostního koncertu komorního sboru a orchestru Bach-Collegium Praha.

„Ocenění vnímáme jako poděkování všem dárcům, bez je-

jichž podpory by nebylo možné nemocnici v Ugandě provozovat,“ uvedla Jarmila Lomozová z Arcidiecézní charity Praha. Ocenění převzala jménem celého týmu nemocnice z rukou převora Milosrdných bratří Fr. Martina Macka.

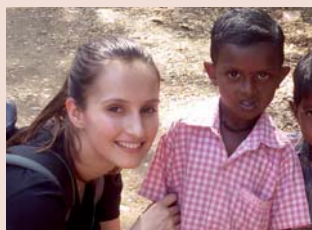
Tři příběhy o nezištné pomoci druhým

Dobrovolnictví v Arcidiecézní charitě Praha propojilo čtyři kontinenty. Studentka Leah přišla ze Spojených států pomáhat Charitě do Prahy. Dvě české dívky Eva a Zuzana se vypravily pomáhat Charitě do Ugandy a Indie. V Bulletinu sdílí všechny tři svou zkušenost.

Leah Bransdorfer z USA pomáhala v Poradně Magdala, o níž se vyjadřuje jako o špičkovém odborném pracovišti. Upevnila zde své rozhodnutí stát se sociální pracovnící. To nejtěžší, co musela překonávat, byla jazyková bariéra.

Čtěte str. 8.

Studentku Zuzanu Procházkovou přivedla do Indie povinná zahraniční praxe. Tři měsíce strávené pomocí tamním obyčejným lidem včetně dětí v programu Adoptce na dálku® jí změnilo pohled na život a dosavadní žebříček hodnot.

Čtěte str. 5.

Porodní asistentka Eva Břechová zažila půlroční africkou realitu v České nemocnici sv. Karla Lwagy v Buikwe. Pozнала chod nemocnice i mentalitu místních lidí. S touto bohatou zkušeností se z Ugandy před časem vrátila.

Čtěte str. 9–10.

Milí přátelé,

speciální rozšířené vydání Bulletinu shrnuje zprávy z uplynulých měsíců. Není jich málo. Věnujeme se tématu migrace, projektu Tváře lásky, díváme se také do Ugandy, kde jsme dokončili pilotní projekt na podporu základních škol, a představíme vám několik dětí, kterým jsme

pomohli v programu Adopce na dálku®. O rozhovor jsme požádali tři naše dobrovolnice a také pátera Edwarda Walczyka, člena Rady Arcidiecézní charity Praha, kterému tímto gratulujeme k úspěšnému dokončení doktorského studia.

V novém roce chystáme pro dárce, kteří se zajímají o naši pomoc v zahraničí, zajímavé setkání. Do České republiky chceme pozvat několik pracovníků z Ugandy. Pracují pro nás

řadu let a tvoří spolehlivý tým, bez něhož bychom v Ugandě nemohli pomáhat potřebným. Návštěva proběhne v první polovině června 2016. V Bulletinu a na našich webových stránkách vás budeme informovat o jejím průběhu.

S poděkováním za vaši podporu a přáním všeho dobrého
Ing. Jaroslav Němec
ředitel
Arcidiecézní charity Praha

Jednou větou

MOZAIKA UDÁLOSTÍ

➤ Azylový dům sv. Terezie rozšířil v říjnu 2015 kapacitu o čtyři nová lůžka, která slouží ženám bez domova.

➤ 24. benefiční koncert Arcidiecézní charity Praha pomohl výtěžkem 280 tisíc korun potřebným pacientům v České nemocnici v Ugandě.

➤ Při Národní potravinové sbírce konané v listopadu 2015 vybraly Charity v pražské arcidiecézi více než 11 tun potravin pro maminky s dětmi v tísní, lidi bez domova, migranty a další uživatele sociálních služeb.

➤ Farní charita Nymburk otevřela v Tyršově ulici 696 obchůdek U sv. Mikuláše; od ve-

řejnosti přijímá oblečení, obuv i potřeby pro domácnost.

➤ Azylový dům sv. Terezie rozšířil od 1. prosince 2015 provozní dobu v nízkoprahovém centru a přijal další opatření na pomoc lidem bez domova během zimních měsíců.

➤ Arcidiecézní charita Praha podpořila společenství neslyšících při Římskokatolické farnosti Praha-Vršovice.

➤ Ředitelka Farní charity Neratovice Miloslava Machovcová byla oceněna Řádem Elišky Přemyslovny, který vyzdvihuje ženy pracující v charitativní, sociální a kulturní oblasti a svým životem, prací a obětavostí jsou příkladem pro druhé.

➤ V kostele sv. Václava ve Vršovicích byla každý první pátek v měsíci v průběhu uplynulého roku sloužena mše svatá za klienty, dárce a pracovníky Charity. □

Šestnáctá Tříkrálová sbírka DĚKUJEME DÁRCŮM I DOBROVOLNÍKŮM

Tříkrálovou sbírku nemusíme čtenářům Bulletinu představovat. Patří k ní nadšení malých i velkých koledníků, ochota statisíců dárců a pomoc, která směřuje sociálním projektům Charity u nás i v zahraničí.

Jak konkrétně bude letošní výtěžek využit, jsme se zeptali Pavla Šimka, koordinátora Tříkrálové sbírky v pražské arcidiecézi: „Projekty, které sbírka podpoří, vyberou jednotlivé farnosti a farní Charity. Většina prostředků tak pomůže v regionech, kde byly vykoledovány. Arcidiecézní charita Praha vybrala letos tyto záměry: pomoc migrantům a uprchlíkům,

podpora stacionáře pro seniory a charitního centra v Příbrami. V zahraničí podpoříme bělorus-

ké děti ze sociálně slabých rodin a Českou nemocnici v Ugandě.“

INTEGRACE UPRCHLÍKŮ V ROCE 2016

Ministerstvo vnitra bude v roce 2016 spolupracovat s Charitou Česká republika při integraci uprchlíků, kteří v naší zemi získají azyl. Charita Česká republika se stala generálním poskytovatelem integračních služeb pro rok 2016 a bude integraci koordinovat

na území celé České republiky. Jednotlivé (arci)diecézní Charity pak budou realizovat přímou integrační práci.

První uprchlíci již v naší zemi o azyl požádali. Pocházejí ze Sýrie. Čtěte více na straně 4.

MUDr. Jaroslav Eliáš získal CENU CHARITY ČR

Během 24. benefičního koncertu Arcidiecézní charity Praha bylo oceněno devět pracovníků a dobrovolníků Charity z celé České republiky, kteří se mimořádně zasloužili o rozvoj charitního díla. Za pražskou ar-

cidiecézi byl nominován MUDr. Jaroslav Eliáš, koordinátor pražských farních Charit a Tříkrálové sbírky.

Cenu Charity ČR vnímáme jako ocenění jeho celoživotní pomoci druhým. Doktor Eliáš

je aktivní jako varhaník, založil Společnost pro duchovní hudbu a každoročně se také podílí na organizaci benefičního koncertu Arcidiecézní charity Praha.

MEDEVAC: Po léčbě v Česku odložila invalidní vozík

Devítiletou Tetianu vážně zranil výbuch granátu, když se ve sklepech u sousedů schovávala před přestřelkou. Doma na Ukrajině podstoupila dvanáct operací. Tu poslední, třináctou, provedli lékaři z Fakultní nemocnice v Hradci Králové. Dívka díky ní může opět chodit.

Tetiana jako jediná ze tří dětí v blízkosti výbuchu ve východoukrajinském Vuhlehirsku přežila. Utrpěla však vážné zranění lýtkového svalu s popáleninami na celém těle. „Již na Ukrajině proběhla operace včetně cévní rekonstrukce a tamní lékaři dívce zachránili nohu před amputací. Dále se ale její situace nezlepšovala. Kvůli poranění nervů nohu necítila a přestala chodit,“ uvedl lékařský

náměstek Fakultní nemocnice v Hradci Králové Zdeněk Tušl.

LÉČBA DÍKY MEDEVACU

Do královéhradecké nemocnice se Tatiana dostala díky programu Ministerstva vnitra MEDEVAC. Ten pomáhá pacientům z válkou postižených oblastí, kterým není možné zabezpečit léčbu v jejich zemi. Arcidiecézní charita Praha zajišťuje pacientům v průběhu

jejich pobytu v České republice sociální asistenci, tentokrát se asistence ujala Diecézní katolická charita Hradec Králové.

CHARITA ZAJIŠTUJE SOCIÁLNÍ ASISTENCI

Po operaci a intenzivní rehabilitaci začala malá pacientka postupně narovnávat chodidlo a učila se znovu chodit. Po celou dobu byli Tetianě a její mamince nápomocní pracovníci z Diecézní katolické charity Hradec Králové, kteří zajišťovali kontakt s lékaři a personálem nemocnice včetně tlumočnicků. „Pomáhali jsme dívce také s doučováním, aby ve škole nezameškala,“ říká Ing. Jan Kočí z královéhradecké diecézní Charity.

„Tetiana je jednou z devíti pacientů, kterým letos pomohl program MEDEVAC. Jsme rádi, že můžeme spolupracovat na smysluplném projektu, který zachraňuje životy a zdraví,“ uvedla Světlana Porche, ředitelka Střediska Migrace Arcidiecézní charity Praha a koordinátorka sociální asistence v programu MEDEVAC. □

CHARITA SE STARÁ O SYRSKÉ UPRCHLÍKY

Syrští uprchlíci, kterých se ujala Arcidiecézní charita Praha, v současné době čekají na vyřízení žádosti o azyl, učí se česky a pomalu se snaží zorientovat. Do České republiky přijeli 12. října v rámci programu Mi-

nisterstva vnitra, který zajišťuje léčení v ČR.

Charita pomáhá s administrativním vyřízením jejich pobytu. Asistuje také v Motole, kde probíhá léčba, zajistila pro děti školu, pořádá kurz českého

jazyka a pomáhá se všemi dalšími praktickými věcmi. V listopadu jedna rodina opustila Českou republiku a odjela do Německa. Zbývajících 11 osob se sžívá s našimi zvyklostmi. □

NA ZKUŠENÉ V INDII: Poznala jsem rozvojovou pomoc i sama sebe

Během školní praxe jsem měla možnost poznat, jak funguje rozvojová spolupráce v různých koutech Indie. Indii jsem si vybrala proto, že mě přitahovala její kulturní rozmanitost. Měla jsem možnost pracovat s dětmi, uprchlíky, ženami, svépomocnými skupinami, farmáři i celými komunitami. Nahlédla jsem do různých životních příběhů a naučila se něco nového nejen o rozvojové spolupráci, ale také o sobě.

V první části praxe jsem vyučovala anglický jazyk na základní škole ve vesnici Kolhke nedaleko Bombaje. Věnovala jsem se také

volnočasovým aktivitám pro děti z vesnic a cihelen, kde jejich rodiče sezónně pracují. Poznávala jsem kouzlo rozpálených indických vesnic, ještě teď cítím vůni horkých chapatti.

LIDÉ Z KMENE KATHKARIS

Život lidí z kmene Kathkaris není snadný. Kvůli nedostatečné infrastruktuře mají děti omezený přístup do školy a dospělí do práce. Zdravotní péče je téměř nedostupná a sociální kontakty s jinými lidmi omezený. Členové kmene Kathkaris jsou proto velmi izolovaní, ovšem zároveň neuvěřitelně srdeční.

NADĚJE NA LEPŠÍ ŽIVOT

Arcidiecézní charita Praha spolu s řádovými sestrami usiluje o zlepšení životních podmínek těchto lidí například skrze svépomocné skupiny, poskytováním rekvalifikačních kurzů a školení, ale i právním poradenstvím nebo zapojením žáků do programu *Adopce na dálku*.

Vesničku Kolhke vystřídal Dilí, kde jsem pracovala s barnskými uprchlíky, a poté jsem se vrátila zpět do vesnic a věnovala se několika komunitním projektům.

NEZAPOMENUTELNÁ INDIE

Zahraniční praxe mi pomohla poznat moje limity a přednosti a celkově změnit žebříček hodnot. Měla jsem možnost strávit v Indii tři neuvěřitelné měsíce. Kus této kouzelné země a obdivuhodných lidí si s sebou odvážím v srdci domů.

Zuzana Procházková
studentka Vyšší odborné školy
sociální CARITAS v Olomouci

Drogy, prostituce a násilí. UŽ NE! CHCI BÝT DOBRU MÁMOU

Mnoho našich klientů prošlo ústavní péčí. Rodinu nemají nebo pro ně není bezpečným zázemím. Nedokáží rozzeznat, kdo s nimi má dobré a kdo špatné úmysly. Pak na vlastní kůži zažijí domácí násilí nebo dokonce obchod s lidmi. Poradna Magdala Arcidiecézní charity Praha jim pomáhá najít východisko.

V Poradně Magdala potkáváme ženy a muže, kteří měli sny, tužby, přání. Přicházejí zlomení, poznamenaní, unavení, cítí se na fyzickém i psychickém dně, často se stydí před ostatními i před sebou samými. Potkali nesprávné lidi, zamilovali se do člověka, který jim ublížil, udělali špatné rozhodnutí, nalletěli, prostě neměli to štěstí žít spořádaný život, jako má většina z nás. Hodně klientů prošlo

ústavní péčí. Když odejdou, nečeká je „funkční“ máma, táta ani babička s dědou. Nikdo není schopen poskytnout návod na život a můžou tak lehce sáhnout po tom, co se jim snadno nabízí. Je těžké rozlišit, komu se dá věřit, kdo je „hodný“ a kdo „zlý“ a kdo nás přesvědčuje k činům z lásky a kdo pro vlastní zisk. Nejsilnější poselství má opravdový příběh. Na něm si můžeme ilustrovat nepříjemný úděl těchto lidí a polemizovat o tom, co byla cí vina.

KLÁŘINA PRVNÍ ZKUŠENOST S DROGOU

Klára pochází z Moravy, z hluboce věřící rodiny, a je jí 26 let. Přišla k nám do Poradny Magdala, protože jí úřad odebral děti. Dostala „nůž na krk“, že to dál takhle nejde. Sama je odvedla do centra pro děti a vy-

hledala pomoc, aby je mohla získat zpátky. Podmínkou je, že opustí prostředí domácího násilí a drog, bude spolupracovat s Oddělením sociálně-právní ochrany dětí, začne na sobě pracovat a ukáže, že jí to vydrží po nějakou dobu.

Když bylo Kláře třináct, poprvé zkusila pervitin. Pomáhal jí, aby byla výkonnější, víc si věřila a celkově si připadala jako lepší člověk. Postupně potřebovala víc a víc drogy. Začala krást. Prvně doma, pak v bytovce i venku. Skončila v diagnostickém a potom ve výchovném ústavu. Utekla odtud, ale neměla kam jít. Byla mladá, krásná, vlastně nic neuměla. A potřebovala peníze na drogu.

DRSNÁ TVÁŘ PRVNÍ LÁSKY

Jela rovnou na „Karlák“. „*Svého prvního chlapa jsem fakt milovala, byl starší a drsnější.*“ Ten člověk byl ženatý a měl děti. Holek, jako je Klára, měl víc. V pracovním procesu je udržoval úderý pěstí, výčitkami, sliby, partnerskými dramaty, prosbami, drogami a penězi. Pro všechny byl jediná láska a dělaly to pro něj, protože si myslely, že je to jejich přítel. Nejdřív něco málo dostávaly, pak prostituovaly už jenom za dávku, bydlely ve squatu. Prodával je, ale nevěděly o tom.

„*Byla jsem blbá, milovala jsem ho a psala mu ještě tři roky potom, co ho zabásli za týráni manželky a dcery. Prostituovala jsem pak na trase, na ulici, jezdila jsem do Německa.*“

„TEN PRAVÝ“ A MANŽELSTVÍ

Pak Klára potkala svého manžela. Prodával drogy. Myslela si, že se láskou všechno změní. Dál sháněla peníze na dávky prostitucí. Nedařilo se jí s tím přestat, byla to nejjednodušší a nejrychlejší možnost, jak získat peníze na dávku. „Vymlátil to ze mě. Když zjistil, že to dělám, zmlátil mě tak moc, že jsem se bála jít. Dávku jsem si mohla vzít doma. Prostituce byla zvyk, kdyby ji nepřebil něčím silnějším, nepřestala bych s tím nikdy.“

TOUHA BÝT DOBRU MÁMOU

Od manžela odešla, až když jí jejich životní styl vzal děti. Prožívala jednu z největších krizí. Uvažovala, že se vrátí k prostituci, ale už si to neuměla představit. Tuto možnost zavrhl.

S manželem došli k tomu, že chtějí za svůj vztah bojovat. Nebudou spolu nějaký čas bydlet. Chtějí ale bojovat spolu, protože se tak cítí silnější, navzdory názorům většinové společnosti, rodiny nebo úřadů. „Kvůli mně a dětem se půjde léčit, já budu na sobě pracovat ambulantně v Poradně Magdala a on taky. Budeme se vídat a podporovat se, když to vydržíme, má to cenu. Chceme pracovat na svých emocích. Ten, co je vám blíž, vás vytočí spíš než někdo, kdo je vám jedno.“

Nikdo nemůže říct, jestli to vyjde, nebo ne. Každý ale musí dostat šanci. My můžeme poskytnout informace, náhled, vysvětlit, co je domácí násilí a obchod s lidmi. Jaký bude Klářin další osud, ovlivní jenom ona sama. □

ABY NEMUSELI JÍT V KLÁŘINÝCH STOPÁCH

V projektu Tváře lásky, který probíhá díky podpoře nadace Open Society Fund a Norským grantům, se věnujeme dětem a dospívajícím z dětských domovů a výchovných ústavů. Doufáme, že nebudou muset jako Klára projít všemi nástrahami, které na ně v naší společnosti čekají, a budou vědět o tom, že někam stačí napsat nebo zavolat. Že existují lidé, kterým se mohou svěřit a nemusejí se stydět za nic, co je potkalo, a že jejich situace není bezvýchodná.

TVÁŘE
LÁSKY

norway
grants

NADACE
OPEN SOCIETY FUND
PRAHA

Projekt Tváře lásky pracuje s dětmi a mladými lidmi, kteří jsou ohroženi násilím a obchodem s lidmi. Lektori projektu docházejí za dětmi přímo do výchovných ústavů a dětských domovů a diskutují s nimi o tématech jako je gender, respekt, násilí, šikana, prostituce, obchod s lidmi. Mladí lidé získávají informace a v průběhu interaktivních a tvořivých workshopů se učí sami rozeznat rizikové situace a vyvarovat se jich.

Více na

www.praha.charita.cz/sluzby/magdala/tvare-lasky

STÁŽ V CHARITĚ UPEVNILA MOJE ROZHODNUTÍ STÁT SE SOCIÁLNÍ PRACOVNICÍ

Studentka LEAH BRANS-DORFER absolvovala stáž v Arcidiecézní charitě Praha. Působila v Projektu Magdala, v poradenském centru, které pomáhá obětem domácího násilí, obchodu s lidmi a rodinám v krizi.

☐ Můžete se nám představit?

Jmenuji se Leah Bransdorfer a je mi 22 let. Dokončuji bakalářské studium v Michiganu v oboru psychologie a sociální práce

☐ Proč jste si pro svou stáž zvolila právě Českou republiku?

Nikdy dřív jsem v Evropě nebyla. Chtěla jsem poznat město, které není tolik známé. Vybrala jsem si Prahu. Až potom jsem začala zjišťovat, jak je mezi turisty oblíbená. Praha je krásné město s bohatou historií.

☐ Jak konkrétně jste v Projektu Magdala pomáhala?

Doprovázela jsem klientky na některé schůzky a pochůzky, které musely absolvovat kvůli dětem. Často, když jsem se starala o děti, používala jsem barvy, abych ukázala, že můžeme komunikovat, aniž bychom mluvili. Také jsme společně tancovali, skládali puzzle, všechno, co se dá dělat beze slov. Dokonce jsme se i hodně nasmáli věcem, které jsme pochopili i bez vysvětlování.

☐ Dokázala jste vlastně, že i bez znalosti češtiny může

být dobrovolník v sociálních službách užitečný.

Na jednu stranu byla jazyková bariéra to nejtěžší, co jsem musela překonávat. Na druhou stranu jsem se naučila, nakolik je důležité neverbální dorozumívání. Dokáže doslova bořit mosty v komunikaci s klienty, protože vyjadřuje emoce.

☐ Co vám stáž v Projektu Magdala přinesla?

Poznala jsem špičkové odborné pracovníky, které pracuje s dětmi a celými rodinami. Získala jsem nové poznatky a nápady, které určitě zúročím během svého dalšího studia i v praxi. Měla jsem možnost vidět řadu dalších služeb pro rodiny, které Arcidiecézní charita Praha rozvíjí. Všude byli velmi laskaví pracovníci, kteří jsou zapálení pro svou práci.

☐ Jaké služby pro rodiny to byly?

Azylové domy, sociální byty, pomoc rodinám migrantů, odborné sociální poradenství. Je

zde také intenzivní program pro rodiče, kteří se učí například jak se vypořádat s hněvem, jak podporovat zdravý vývoj svých dětí. Charita věnuje pozornost dospívajícím, kteří jsou ohroženi různými formami zneužívání a obchodem s lidmi. Jsem Charitě vděčná, že mi rozšířila obzory o možnostech sociální práce. Upevnilo to moje rozhodnutí stát se sociální pracovnící.

☐ Fungují podobné služby i v USA?

U nás se sociální služby zaměřují na naplnění základních potřeb jako je jídlo, přístřeší, oblečení. Lidé mohou získat pomoc při hledání zaměstnání či s vyplněním žádosti o sociální podporu. V České republice je míra sociální podpory pro lidi v nouzi nesrovnatelně větší než v Americe. Naše společnost je velmi zaměřena na jednotlivce a výkon. Je zde rozšířený názor, že byste měli zvládnout všechno sami s minimem pomoci.

☐ Některé služby pro vás tedy byly zcela nové. Setkala jste se s něčím, co vás překvapilo?

Překvapující bylo například to, že Projekt Magdala pracuje také s muži, kteří se stali oběťmi domácího násilí nebo obchodu s lidmi. Ve společnosti, české i americké, panuje názor, že oběťmi násilí jsou pouze ženy a muži jsou ti násilníci. Práce s muži – oběťmi násilí nám nejde, ale Projekt Magdala je výjimkou. ☐

PODĚKOVÁNÍ DOBROVOLNÍKŮM

DĚKUJEME NAŠIM DOBROVOLNÍKŮM ZA JEJICH ČAS,
PRÁCI A RADOST VĚNOVANOU DRUHÝM.

Děkujeme firmám: **Perfetti van Melle; INDITEX; Vaše Zeleň; Michal Němec; Latecoere Czech Republic; DM drogerie markt; Honeywell a základní školy Open Gate i velvyslanectví Jihoafrické republiky.** Jejich pracovníci a žáci školy pomáhali v průběhu uplynulého roku nejen tím, že udělali radost našim klientům – seniorům či dětem z azylových domů, ale pomohli také velmi prakticky, s údržbou zahrady či vymalováním.

Poděkování patří velkému počtu dobrovolníků – jednotlivců, kteří nám často pomáhají dlouhodobě. Patří mezi ně **Lada Pavlíková, Tereza Kurečková, Magdalena Plosová, Zbyněk a Charlotta Tichých, Jiří Rataj, Dáša Musilová, Eva Němečková, Eva Chroboková a řada dalších.** Vaší pomoci si velmi vážíme.

PORODNÍ ASISTENTKOU V ČESKÉ NEMOCNICI V UGANDĚ

Porodní asistentka **EVA BREJCHOVA** prožila křest ohněm v Ugandě. Zažila půlroční africkou realitu v České nemocnici v Buikwe, kterou provozuje Arcidiecézní charita Praha. S bohatou zkušeností se odtamtud před časem vrátila.

❑ **Jak se česká zdravotní sestra dostane do nemocnice v Ugandě?**

Poprvé jsem se o České nemocnici v Buikwe dozvěděla z našeho domovského časopisu Fakultní nemocnice Plzeň, kde jsem našla článek o kolegovi z infekčního oddělení, který v nemocnici působil. Celý projekt mě nadchnul, a když jsem po studiích a potřebné praxi měla možnost vyjet, nebylo na co čekat.

❑ **Jak těžké bylo opustit záměstnání a jít do neznáma?**

Výpověď z Fakultní nemocnice Plzeň bylo to nejnáročnější, co jsem musela před cestou udělat. Přece jen jsem opouštěla pracovní místo na kvalitní klinice a práci, která mě bavila. Ale touha splnit si můj africký sen byla silnější.

❑ Co z africké mentality nebo přístupu k životu vás obohatilo?

Nejvíc mě udivil a inspiroval přístup k životu se všemi jeho nedostatky a negativy. Tamní lidi jsou pravděpodobně již staletími „vycvičení“ brát vše dobré i zlé tak, jak přichází. V nepříznivé situaci nejsou zvyklí naříkat a zoufat si nad vzniklou situací. Co se stalo, stalo se, je třeba to nějak konstruktivně řešit, pokud je to možné a pokud není? Život jde dál. Což je v podmínkách, v kterých tam místní lidé žijí, více než obdivuhodné. V tomto ohledu se máme hodně co učit. Po mojí africké zkušenosti je mi občas za nás za všechny trapně, když vidím, co my jsme schopní označit za problém a nad čím si tady děláme starosti. Uvědomila jsem si, jak strašně rozmazlelí jako Evropané jsme.

❑ Jaké onemocnění je podle vás pro lidi v Ugandě největší hrozbou?

Prakticky denně jsem se potkávala s malárií, HIV, ale i množstvím zánětlivých onemocnění. V Evropě se hodně mluví o strašácích typu HIV, malárie a ebola, ale lidé už si neuvědomují, že obrovské množství lidí zde umírá na zcela banální příčiny,

které už se u nás prakticky neberou vážně. Jsou to jak příčiny interní – například spousta zánětlivých onemocnění, na které zde stačí antibiotika na pár dní, tak příčiny externí – absence přístupu ke zdravotní péči, nemožnost transportu do nemocnice v případě potřeby. U nás už se nesetkáme s tím, že někdo vykrváčí, protože se nemá jak dostat do nemocnice. Představte si, že nemáte auto a záchranky prostě nejsou.

❑ Co vůbec Česká nemocnice pro místní lidi znamená?

Pomoc. Útočiště. Nutno podotknout, že pro některé je nemocnice první volbou v případě problémů a těmto pacientům jsme schopni pomoci ve větší míře, než těm, pro které je nemocnice až poslední

možností po vyčerpání všech alternativních způsobů léčení. Myslím tím tradiční léčitelství a šamanství, které je stále ještě poměrně hodně rozšířeno a případy, které se nám poté dostaly do rukou, často končily tragicky. Přitom by stačilo tak málo, kdyby pacienti přišli do nemocnice dříve.

❑ Jak místní lidé vnímají, že peníze na chod nemocnice přichází z Česka od tisíců obyčejných, ne bohatých lidí, kteří se na její chod skládají?

Realita afrického života je pro nás nepředstavitelně tvrdá a opravdu není moc času na velké zabývání se nehmotnými emocemi. Lidé zde vnímají vše jednoduše, bez nostalgie, sentimentu a velkých emocí. Kdybyste po několika dnech putování v poušti bez kapky vody našli vychlazenou lahev vody, zajímalo by Vás primárně, kde se tam vzala nebo byste se hlavně chtěli co nejdřív napít?

❑ Co byste dárcům do České republiky vzkázala?

Vaše finanční pomoc je znát. Je znát jak v České nemocnici v Buikwe, tak v programu Adopce na dálku®, který jsem také poznala. Moje poselství pro všechny pochybovače typu „kam asi tyhle peníze doopravdy jdou“ zní: Ano, fakt to funguje! Ale samozřejmě pokud čekáte velké díky, slavobránu, fotku v novinách a potřesení rukou s fotbalisty, které na jedno odpoledne vyrazí na dětské oddělení do Motola, vyhraje Miss ČR, Superstar nebo Star Dance, založte nadaci a o slzy dojetí a slova díky máte postaráno. ❑

TAK PLYNUL ČAS DĚTÍ Z ADOPCE NA DÁLKU®

PŘEDSTAVUJEME ČTYŘI OSUDY DĚTÍ, KTERÉ PROŠLY PROGRAMEM ADOPCE NA DÁLKU®.

2007

PAVEL SEDLJAREVICH, Bělorusko

Pochází z chudé mnohodětné rodiny. Matka s otčímem často popíjeli. Rodiče Pavlovi nahrazovala babička. Pavel vždycky plnil své úkoly, rád četl, vyřezával a každou neděli chodil do kostela na mši svatou.

Od svých devíti let se chce stát knězem. V tomto roce úspěšně skončil střední školu a nastoupil do prvního ročníku grodenského katolického kněžského semináře.

2015

2002

BUKENYA JACKSON, Uganda

Pochází ze sedmi dětí, rodiče pracovali jako námezdní síla, děti musely pracovat s nimi. Do školy proto chodil sporadicky.

Po smrti matky se ho ujal bratr a do školy mohl jen díky Adopci na dálku®. Před sedmi lety prošel výběrovým řízením a pracuje v Ugandě pro Charitu jako sociální pracovník. V současnosti mimo jiné pomáhá osiřelým dětem, několik jich podporuje finančně.

2014

2008

KATENDI KABAKA, Zambie

Její rodiče zemřeli, když byly dívka dva roky. O sirotky se starala strýcova rodina. Také strýc bohužel zemřel. Pro tetu bylo těžké uživit rodinu a ještě platit školné. Dívka byla přijata do programu pražské Charity. Složila úspěšně závěrečné zkoušky na ZŠ a nastoupila na střední technickou školu. Nyní se chystá k přijímačkám na vysokou školu. Chce se stát architektkou.

2015

2006

SUJAYA, Indie

Její otec zemřel po srdečním infarktu. Finanční zabezpečení rodiny zůstalo na matce, která vydělává pouze rolováním cigaret. Bylo pro ni zcela nemožné postarat se o vzdělání dcery. Díky Adopci na dálku® se jí podařilo absolvovat bakalářské studium a našla si práci jako pokladní v zavedené společnosti.

Společně s bratrem se nyní starají o nemocnou maminku. □

2014

OTÁZKY, KTERÉ ČASTO KLADETE O DARECH A DANÍCH

Dar poskytnutý Charitě vám může snížit daně a registrace v databázi dárců Charity ušetřit práci. Jak na to, shrneme v následujících odpovědích na nejčastější otázky, které nám ohledně plateb, darů a daní kladete.

❑ Chci si platbu zaslano na podporu Adopce na dálku* nebo jiného projektu Charity odečíst z daní. Jak postupovat?

Požádejte o odečtení z daní svého zaměstnavatele nebo dar uplatněte ve vašem daňovém přiznání. K tomu budete potřebovat Potvrzení o daru.

Dárce, registrovaní v naší databázi dárců, kteří zasílají dar s uvedením svého specifického symbolu (čísla dárce), od nás dostávají Souhrnné potvrzení o daru automaticky vždy v průběhu ledna za celý předchozí kalendářní rok.

Pokud nejste v databázi registrovaní, napište nám, Potvrzení o daru vám rádi vystavíme. Uveďte své jméno, adresu, číslo bankovního účtu, z něhož byl dar odeslán, a výši daru, abychom mohli platbu správně identifikovat.

❑ Jsem registrován v databázi dárců, ale moje účetní vyžaduje, abych potvrzení o daru poskytl dříve než v lednu.

Potvrzení o daru můžete dostávat buď v lednu souhrnně za všechny platby poukázané v průběhu kalendářního roku,

**Na otázky odpovídala
VÁCLAVA
GÚRTNEROVÁ,
daňová poradkyně
a jednatelka firmy
G-clark s.r.o., která
je dlouhodobým
partnerem
Arcidiecézní charity
Praha v oblasti
ekonomického
poradenství,
účetnictví a daní.**

nebo po každé platbě. Kontaktujte nás, pokud preferujete Potvrzení o daru za každou platbu jednotlivě. Nejpozději do jednoho měsíce od připsání platby na náš účet vám pak Potvrzení o daru budeme zasílat.

❑ Nepřišlo mi potvrzení o daru pro daňové účely. Kam se mám obrátit?

Pokud jste registrován(a) jako dárce a neobdržel(a) jste Souhrnné potvrzení o daru v průběhu ledna, prosíme, kontaktujte nás e-mailem na czs.pripominky@praha.charita.cz nebo telefonicky na 224 246 519. Mohlo

se stát, že platba neměla uveden specifický symbol a my jsme ji nemohli identifikovat jako váš dar, nebo máme v databázi neaktuální kontakt, který nám zneemožnil Potvrzení o daru doručit.

❑ Na jaký účet mohu poslat dar na program Adopce na dálku*? Jaké symboly mám uvést?

Dar na program Adopce na dálku* můžete posílat jednou ročně, pololetně, čtvrtletně nebo i měsíčně. Nejsnazší je zřízení měsíčního trvalého příkazu ve vaší bance. Dary můžete zasílat na náš účet u Komerční banky 749011/0100 s uvedením variabilního symbolu (účel platby: dítě v programu Adopce na dálku* nebo vybraný projekt) a specifického symbolu (číslo dárce).

❑ Dosud jsem posílal dar jednou ročně, ale nyní bych chtěl platit měsíčně. Jak mám postupovat?

Informujte nás prosím o změně (czs.pripominky@charita-adopce.cz nebo telefonicky na 224 246 519). Údaje o zvolené frekvenci plateb evidujeme pro hladký průběh Adopce na dálku* v databázi dárců.

❑ Je možné zaplatit více, než je minimální roční částka?

Ano! Děkujeme za každou platbu zaslano nad rámec minimální roční částky. Jakákoliv platba, kterou odešlete na vámi podporované dítě nad rámec

minimální roční částky, bude využita na podporu rozvojevých, komunitních, zdravotnických, zemědělských a dalších projektů v komunitách, v nichž Arcidiecézní charita Praha realizuje program Adopce na dálku.

❑ Mohu uhradit minimální roční příspěvek ve prospěch podporovaného dítěte na několik let dopředu, případně na celou předpokládanou dobu jeho studia?

Ano, je to možné. Jednalo by se o tzv. víceletou platbu. Platbu zašlete pod stejným specifickým symbolem dárce a variabilním symbolem dítěte jako při pravidelné roční frekvenci platby.

Oznamte nám, prosím, předem, že víceletou platbu zasíláte. Potvrzení o daru bude znít na celou částku, a proto dejte pozor, abyste si mohl(a) celou částku v daních uplatnit – nesmí být vyšší než 15 % základu daně. Vhodné je takto postupovat při nahodilém jednorázovém příjmu, například z prodeje nemovitosti, který není od daně osvobozen.

❑ Jak jsou další omezení ve výši daru, který chci uplatnit pro snížení daňového základu?

Fyzická osoba může darovat minimálně 2 % ze základu daně, součet darů musí činit nejmeně 1 000 Kč a maximálně 15 % ze základu daně. Právníká osoba může darovat minimálně 2 000 Kč a maximálně 10 % ze základu daně.

❑ Jak postupovat v případě společného jmění manželů? Můžeme si odečíst dar od daňového základu oba poměrnou část nebo ten z nás, který chce?

Ano, dar nebo jeho poměrnou část v libovolné výši si může odečíst ten z vás, který chce.

Z hlediska správy daně bude přílohou daňového priznání u manžela, který darovací smlouvu neuzavřel, kopie darovací smlouvy uzavřené druhým z manželů, nebo kopie Potvrzení o daru vystaveného na druhého manžela a prohlášení obou manželů, že dar byl poskytnut ze společného jmění manželů, spolu s prohlášením, kolik si který z manželů z daru

uplatňuje do svého daňového priznání.

❑ Můžu si změnit odpočet daru z fyzické osoby na firmu nebo obráceně?

Ne, není to možné, protože se jedná o dva zcela odlišné poplatníky daně – fyzickou osobu a právnickou osobu. Bankovní účet, ze kterého byl dar poslán, je zpravidla registrován finančním úřadem k nějaké konkrétní firmě či osobě. Pouze pokud došlo k omylu při registraci dárce – registroval se jako fyzická osoba a dar poslal z účtu právnické osoby, nebo obráceně, je možné doložit, komu bankovní účet patří a opravit registraci dárce.

❑ Zakoupil jsem si vstupenku na benefiční koncert Arcidiecézní charity Praha. Bude tento dar zahrnut v mém Souhrnném potvrzení o daru?

Ne. Vstupenka je dokladem, který je možné předat zaměstnavateli spolu s Potvrzením o daru nebo přiložit k daňovému priznání. Proto je nutné vstupenku pečlivě uschovat. ❑

Poděkování Marušce Dvořákové

Víc než osm let se věnovala dárčům z programu Adopce na dálku®. Nyní své pracoviště, kontaktní kancelář Centra zahraniční spolupráce, opouští, aby se mohla věnovat svým dalším povinnostem v rodině.

*„Milá paní Dvořáková,
děkujeme za vše, co jste pro Charitu za ta léta udělala.*

Ve Vaší práci je znát, že jste pro Adopce na dálku® zapálená a že Vám záleží na osudu každého jednotlivého dítěte. Jste skvělá kolegyně. Díky především za Váš smysl pro humor, s kterým šla lépe zvládnout i náročnější období.

Přejeme Vám hodně zdraví, spokojenosti a také radost z Vašich vnoučat.“

tým Centra zahraniční spolupráce

Školní revoluce v Ugandě: ADOPCE CELÉ ŠKOLY

Mirka Doležalová přestřihává pásku dvou nově postavených bytů pro učitele, které Arcidiecézní charita Praha věnovala Základní škole Ssa-bawali v Buikwe.

Jak jistě mnozí z vás vědí, díky českým sponzorům a programu Adopce na dálku® jsou tisíce ugandských dětí podporovány ve vzdělání. Díky zaplacenému školnému mohou děti docházet pravidelně do školy a získat vzdělání, které by si rodina za normálních okolností nemohla dovolit.

Školy jsou různého zaměření i různé kvality výuky. Děti z programu najdete ve školách katolických, muslimských, státních, na školách s vybavenou knihovnou a učebnami, ale i ve školách, kde se děti místo ve třídách učí v neomítnuté třídě nebo občas i pod stromem.

Pro české děti je běžné odskočit si během výuky na zá-

chod, po vyučování zajít na oběd. Ugandské školy mají problém s výstavbou třeba i suchých záchodů nebo školní kuchyně afrického stylu.

Proto zahájila Arcidiecézní charita Praha další podpůrný projekt s názvem Schools for change (Školy pro změnu). Zaměřil se na nejhudší školy, do kterých děti z programu Adopce na dálku® docházejí. Ze všech kandidátů bylo vybráno pět prvních, které se do pilotního programu zapojily.

ŠKOLY PROŠLY ÚPLNOU PROMĚNOU.

Pro ředitele a vedoucí pracovníky organizovala Charita školení se zaměřením na management, administraci školy a finanční hospodaření.

Učitelé absolvovali řadu besed a přednášek. Jedna z nich se týkala udržení disciplíny na školách jinou formou než pomocí rákosky (fyzické tresty jsou na ugandských školách běžnou praxí, ne ojedinelé se jedná o tresty nepřiměřené síly).

Velká pozornost byla věnována hygieně. (Například pouze 21 % obyvatel z této oblasti si řádně umývá ruce.) Probíhala osvěta i stavba nových WC.

DÍKY DO ČESKÉ REPUBLIKY

Kromě hygieny se projekt zaměřil na vzdělávání v oblasti třídění a následného zpracování odpadu a péče o prostředí kolem školy. Každá škola dostala sponzorským darem sazenice stromů, které učitelé s dětmi v areálu školy vysázeli, pojmenovali a společně se o ně starají.

Sestra Shashikala s Mirkou Doležalovou, dětmi a ředitelem školy zapojené do programu.

Každá škola musela být aktivní, vybírala od dětí 10 % příspěvku na zaplacení potřebného materiálu a přikládala ruku k dílu při výstavbě nových tříd, kanceláří, kuchyní nebo hygienického zázemí.

Kromě finančního příspěvní škol byl projekt financován programem Adopce na dálku® a také z darů Tříkrálové sbírky. Při oficiálním předávání budov zaznělo velké poděkování

- kvalitní vzdělání pro tisíce žáků v šesti základních školách
- postaveny: 4 toalety, 3 třídy, 3 sborovny, 1 kuchyně, 2 byty pro učitele
- zrekonstruováno: 7 tříd, 1 sborovna, 6 bytů pro učitele
- lepší výsledky v závěrečných zkouškách žáků všech zapojených ZŠ

adresované všem koledníkům a sponzorům z České republiky a já jsem slíbila, že vzkazy vyřídím. Díky vám všem, jejichž zá-

sluhou mohl být tento projekt realizován. *Mirka Doležalová, vedoucí ugandské mise Arcidiecézní charity Praha*

NEMUSÍME MĚNIT CELÝ SVĚT, ZAČNĚME U SEBE

Požádali jsme o rozhovor **P. EDWARDA WALCZYKA, faráře v Kyjích a Černém Mostě, který je členem Rady Arcidiecézní charity Praha.**

□ Gratulujeme k získání doktorátu! Jak těžké bylo skloubit práci faráře ve velké pražské farnosti, k tomu řadu dalších povinností, které zastáváte, s doktorským studiem?

První tři roky jsem studoval v Římě. Potom jsem se vrátil do Čech a stal se farářem v Kyjích a Černém Mostě se všemi povinnostmi, které to přináší. Musel jsem se vedle pastorače věnovat rekonstrukci fary a kostela. Studium se prodloužilo. Nechtěl jsem zanedbávat farnost. Především chci být farářem. To se nikdy nezmění, to mě nejvíc naplňuje.

□ Proč jste se tedy rozhodl studovat doktorát?

Nemyslím si, že to bylo moje životní přání. Nejsem vědecký typ, který by chtěl přednášet, studovat, sedět v knihách. Když

jsem v roce 2005 dokončil licenciát teologie, dostal jsem nabídku, abych šel studovat do Říma. Nabídku jsem přijal spíše z poslušnosti.

□ Jaké téma disertační práce jste si zvolil?

Zvolil jsem téma spojené s Janem Pavlem II. Zjistil jsem, že nejsou zpracována jeho set-

kání, ať už během jeho pouti do Česka nebo setkání s českými biskupy a poutníky v Římě. Ukázalo se, že Jan Pavel II. velmi dobře vnímal místní potřeby, podmínky i historii národa. Věděl, ke komu mluví a co chce říci.

□ Jak Českou republiku vnímal?

Obecně je Česká republika vnímána jako ateistický stát. Domnívám se ale, že duchovní život lidí je tady vyspělejší než na západě Evropy. Lidé chodí méně do kostela, ale nedá se říct, že jsou nevěřící. Papež to velmi dobře vycítil, mluvil k rodinám, o výchově dětí, k mládeži.

□ Církev má v úmyslu vybudovat v Černém Mostě komunitní centrum. Jak jsou přípravy daleko?

Během uplynulých osmi let se nic nezměnilo. Jednáme o získání pozemku. Bez něj nemůžeme projektovat. Možná ale během této doby vize zraje, i v duchovním smyslu. Před třemi, čtyřmi lety jsem v roz-

Ke čtyřicátým narozeninám před šesti lety přišli P. Edwardu Walczkovi popřát nejen přátelé z širokého okolí, ale i Lucie Bílá.

hovorech s panem kardinálem dospěl k tomu, že bychom chtěli založit Centrum Božího milosrdenství, které by stálo na čtyřech pilířích – duchovním, sociálním (centrum by mohlo být větším zázemím pro Charitu), kulturním a dále by mohlo být centrem náboženského dialogu. V Černém Mostě je jedna ze dvou muslimských modliteben v republice.

□ Další z vašich úkolů je členství v Radě Arcidiecézní charity Praha. Jakou má tato Rada roli?

Církevní zákon doporučuje a někdy i ukládá za povinnost, abychom v institucích projed-

návali koncepční otázky v širším kruhu, aby bylo více hlasů, které mluví do toho, co je správné. Tento princip vyvažuje hierarchii. Biskup má odpovědnost i moc rozhodovat, ale má své poradní orgány. Charita je součástí církve, platí pro ni stejná pravidla. Rada Arcidiecézní charity Praha je poradním orgánem ředitele.

□ Kolik členů má tato Rada a jak často se setkáváte?

Rada má vždy alespoň pět členů. Předsedá jí prezident Arcidiecézní charity Praha. Jejimi členy jsou odborníci z různých oborů: ekonomie, práva apod. Setkáváme se dvakrát až třikrát

do roka a diskutujeme o směřování Arcidiecézní charity Praha.

□ Jakým konkrétním tématem jste se v poslední době zabývali?

Často debatujeme o optimálním systému, který by vymezil vztahy mezi farnostmi, farními charitami a Arcidiecézní charitou. Snažíme se najít řešení, které by umožňovalo větší rozvoj farních charit. S tím souvisí podoba stanov jednotlivých charitních subjektů.

□ Co byste na závěr popřál čtenářům Bulletinu?

Jsem si jist, že jedna z nejdůležitějších ctností v našem životě je upřímnost. Upřímnost, ve které hledáme pravdu o sobě samých, o svém vnitřním životě. Z vnitřní komunikace pak vyvěrá běžný mezilidský dialog. Když stavíme naši vnitřní komunikaci na pravdě a ne na klamání sama sebe, pak i naše vztahy k druhým jsou pravdivé.

Hledejme pravdu. S tím přijde umírněnost v našich slovech i věcech, kterými se obklopujeme. Poznáme, že nemusíme mít víc, a dokážeme vyjít s málem. Budeme spokojenější a šťastnější.

Přál bych nám do nového roku, abychom si uvědomili, že svět začíná v nás. Nemusíme měnit celý svět, můžeme začít u sebe. □

Bulletin Arcidiecézní charity Praha. Vydává Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2.
Tel. a e-mail: 224 246 519, pomocdozahranici@praha.charita.cz (Centrum zahraniční spolupráce); 222 512 401, poradna@praha.charita.cz (sociální služby v pražské arcidiecézi); www.praha.charita.cz. Vychází 2x ročně.

Evidenční číslo: MK ČR E 20853. Bulletin Arcidiecézní charity Praha vychází 11x ročně také v elektronické podobě. Příhláška k odběru je dostupná na <http://praha.charita.cz/onas/bulletin>.